

Inleiding algemeen

De zomervakantie van 2010 zou je kunnen samenvatten als een 'reis door de tijd'. We verbleven op 5 campings, waarbij de eerste en laatste als enkel overnachtingscamping eigenlijk niet meetellen. De eerste camping waar we twee weken bleven stond in het teken van prehistorische grotten en grottekeningen. Tijdens ons verblijf op de tweede camping maakten we juist een uitstapje naar de toekomst: we brachten een lange dag door in het toekomstgerichte pretpark Futuroscop. En op de derde camping werden we ondergedompeld in de wereld van prehistorische cairns, dolmen, menhirs en Keltische cultuur. Maar bovenal was het een vakantieperiode van bijna vijf weken, waarin we volop genoten hebben van het samen leven als gezin en van het samen beleven van avontuur, cultuur en natuur.

Deel 1 :: La Draille

Maandag 5 juli

Zondagavond waren we mooi op tijd klaar met het inpakken van alle tassen, zodat Willy nog even naar het verjaardagsfeest van vriendin Marjon kon. 's Morgens stonden Ite en Willy om half acht op om de laatste voorbereidingen voor de reis te maken: koelkast van de caravan vullen, rondje ramen en deuren, enzovoorts. Iets na achten reden we onze straat uit, op weg voor een reis van ruim 1000 kilometer. Het weer was grijs en af en toe regende of miezerde het, maar hoe verder van huis, hoe droger en warmer het werd. Elke twee à tweeënhalf uur pauzeerden we om wat te eten en te drinken en om de benen te strekken. De reis ging erg voorspoedig en de jongens vermaakten zich onderweg prima met afwisselend een film kijken, lezen, spelen op de Nintendo DS of muziek luisteren op de mp3-speler. Alleen begon Ezra wat te klagen over buikpijn en hoofdpijn. Het begint zo langzamerhand traditie te worden, dat Ezra op de eerste vakantiedag ziek wordt. Hij is de hele verdere dag wat klagerig geweest en heeft onderweg ook ruim twee uur geslapen in de auto. Daar knapte hij wel aardig van op. We konden steeds prima doorrijden, alleen bij Parijs was het een ramp. Het kostte ons meer dan twee uur om deze wereldstad voorbij te komen. Overal file en wegens werkzaamheden afgesloten afritten. Uiteindelijk reden we rond achten een camping op in het plaatsje La Ferté-St. Aubin, gelegen onder Orleans en al 670 km van huis. Na het avondeten konden Boaz en Ezra nog even spelen, terwijl Ite en Willy de afwas deden. Om kwart voor tien ging Ezra naar bed en Boaz wandelde met Ite langs het riviertje naar het 17e eeuwse kasteel van het plaatsje. Om elf uur gingen we allemaal naar bed, zodat we de volgende morgen uitgeslapen aan deel twee van de reis naar La Draille in de Dordogne konden beginnen.

Dinsdag 6 juli

We stonden rond kwart voor acht op en maakten de caravan reisklaar. De receptie was pas om 9 uur open, dus daar moesten we op wachten voordat we konden vertrekken. Helaas accepteerde men alleen cash geld, dus sprong Ite eerst nog even op de fiets om in het dorpje geld te pinnen. Maar om half tien reden we dan uit La Ferté-St. Aubin weg om naar Souillac te gaan in de Dordogne. Opnieuw was het heerlijk reisweer en alles verliep voorspoedig. Onderweg hebben rond het middaguur een uitgebreide stop gemaakt om te picknicken. Om tien voor drie arriveerden we op vakantiepark La Draille in Souillac, de reis van 1058 zat erop! We meldden ons bij de receptie en konden daarna ons plekje gaan innemen. We hebben een groot emplacement (nr. 103) in de buurt van het sanitairgebouw, het zwembad en de recreatietent. Op elk moment van de dag hebben we zowel zonlicht als veel schaduw. Achter onze caravan stroomt het riviertje de Borrèze. Willy en Ite zetten de voortent aan de caravan, terwijl Boaz en Ezra gingen zwemmen. Toen de voortent stond gingen we samen naar het stadje Souillac om boodschappen te doen. Terug op de camping was het tijd voor het avondeten en daarna keken we in de recreatietent met zo'n 300 medekampeerders de halve finale van het WK voetbal, de spannende wedstrijd tussen Nederland en Uruguay. Heel sfeervol om met zoveel mensen samen de wedstrijd te beleven. Na afloop was het hoog tijd voor Ezra en Boaz om naar bed te gaan. Ze sliepen nog een nachtje in de caravan, omdat hun eigen tent nog niet was opgezet.

Woensdag 7 juli

Het was een stralend zomerse dag, warm met een strak blauwe lucht. 's Morgens gingen Boaz, Ezra en Ite brood kopen in het campingwinkeltje. Na het ontbijt was er een programma in de recreatietent, eerst voor Ezra's leeftijd en later op de ochtend voor Boaz. Terwijl Ezra naar het kinderfeest was, zetten Boaz en Ite de bijzettent op, vlak bij het riviertje, lekker in de schaduw. Toen Boaz naar het kinderfeest was, vermaakte Ezra zich met takken bij de rivier en hij mocht ook een poosje ds-en. Vervolgens doken we met ons vieren het verkoelende water van het zwembad in. Zwemmen geeft gezonde trek, dus als middagmaaltijd aten we onder andere een heerlijke meloen. Na het middageten deed Boaz mee aan een vossenjacht en ondertussen deden Ite, Willy en Ezra boodschappen. Op de camping terug hadden we zin om weer te gaan zwemmen. Daarna was er voor Ezra poppenkast in de recreatietent, terwijl Boaz hielp met het eten klaarmaken. Na het avondeten ging Ezra naar bed, hij klaagt nog steeds over buikpijn en is duidelijk niet helemaal fit, maar we weten niet precies wat hem mankeert. Willy bezocht de sing-in en ondertussen deed Ite de afwas. Toe Willy weer terug was, dronken we koffie, waarna Boaz ook de tent in moest voor de nachtrust. Ite en Willy maakten het reisverslag en lazen nog wat voordat ze naar bed gingen.

Overigens denken we na nog eens goed doorlezen van de bijsluiters van Ezras medicijnen, dat zijn klachten door het geneesmiddel worden veroorzaakt. Dat geeft in elk geval een verklaring en dus wat meer een gerustgesteld gevoel.

Donderdag 8 juli

We hebben allemaal heerlijk lang geslapen. Ite en Ezra waren het eerst wakker en haalden brood voor het ontbijt. Na het ontbijt ging Ezra naar de kinderclub en Ite naar een Bijbelstudie-uurtje voor mannen. Vervolgens was het de beurt van Boaz om naar de kinderclub te gaan. Na het middageten gingen we lekker zwemmen. Rond een uur of vier reden we met de auto via leuke weggetjes naar de plaats Sarlat. Onderweg zagen we enkele kasteeltjes. In Sarlat hebben we bij twee supermarkten inkopen gedaan en daarna gegeten bij de McDonalds. Via een andere route reden we terug naar de camping. Boaz en Ezra deden mee met de bingo-avond. Boaz heeft daarbij een klein prijsjes gewonnen, Ezra niets en daar kon hij niet echt om lachen, integendeel... 's Middags onderweg in de auto konden we overigens wel flink met (en om) Ezra lachen. Hij deed namelijk een flinke wind, waarop Willy vroeg: "Hé, wat was dat?" Ezra reageerde prompt: "Volgens mij is er wat mis met de motor!"

Vrijdag 9 juli

Een warme, zelfs broeierige dag. Voor je gevoel was ademen alleen al genoeg om het zweet je te laten uitbreken... Grijs wolken en zonnenschijn wisselden elkaar af. En af en toe viel er wat regen, maar dat was eigenlijk heel welkom. 's Avonds werd gewaarschuwd voor slecht weer, maar het viel met een enkele onweersklap en wat regen erg mee. 's Morgens gingen Boaz en Ezra naar een pyjamaontbijt met aansluitend de kinderclub. Willy en Ite ontbeten dus gezellig samen. Boaz heeft een vriendje aan het pyjamaontbijt overgehouden: Job. Na het ontbijt gingen we zwemmen. Na de lunch reden we door de prachtige omgeving van Souillac gedeeltelijk langs de rivier de Dordogne naar het schilderachtig gelegen Rocamadour. Onderweg zagen we wijngaarden, ganzen, geiten – respectievelijk verantwoordelijk voor bekende streekproducten als wijn, foie gras en geitenkaas. Verder kwamen we langs mooi hoog gelegen kastelen. Rocamadour zelf lijkt wel tegen een steile rotswand te zijn geplakt en bestaat uit drie niveaus: helemaal bovenaan het chateau, middenin de religieuze gebouwen en bijna in het dal de Cité, het dorpje zelf dat uit niet meer bestaat dan een langgerekte straat met middeleeuwse huizen waarin nu allemaal toeristische winkeltjes zitten. In de kerk staat de beroemde zwarte Madonne, Notre Dame de Rocamadour. Buiten de kerk is het graf te zien, waarin volgens de legende de tollenaar Zacheüs heeft gelegen, nadat hij zich – na een leven in dienst van de evangelieverkondiging – had teruggetrokken in Rocamadour. De afdaling van het hoogste niveau naar het dal deden we te voet, terug gingen we het eerste deel samen in een lift naar de religieuze gebouwen. Willy en Ezra gingen met een tweede lift helemaal terug naar boven, terwijl Ite en Boaz weer lopend omhoog gingen. Na terugkomst op de camping doken we allemaal het zwembad in om af te koelen en daarna kon Ezra mooi nog even voor het avondeten naar de poppenkastvoorstelling .

Zaterdag 10 juli

Het was opnieuw een warme en zonnige dag, maar gelukkig niet meer benauwd. We hebben 's morgens boodschappen gehaald en zijn verder de hele dag op de camping gebleven om te luieren, lezen, spelen en zwemmen. Ite is 's middags nog wel op de fiets weggeweest voor een tochtje van ruim 14 kilometer. Als avondeten hebben we lekker gebarbecued. 's Avonds keken Boaz en Ite in de recreatietent naar de nog best spannende troostfinale tussen Duitsland en Uruguay.

Zondag 11 juli

Na het ontbijt reden we naar het kerkje van Borrèze om de Nederlandse dienst bij te wonen. 's Middags maakten we een mooie rondrit door de Dordogne naar het schilderachtig gelegen Loubressac, hoog op een plateau met een schitterend uitzicht over de omgeving. Vervolgens gingen we naar het kleine dorpje Autoire, waar we de auto verlieten en via een stevige klim hoog boven een waterval uitkwamen. Ook hier kon je heel ver kijken. Na het avondeten waren we te gast bij de voetbalclub van het nabijgelegen plaatsje Lamothe Timbergues. Daar keken we met alle Nederlandse voetballiefhebbers van de camping naar de zenuwslopende WK-finale tussen de Spaanse en Nederlandse elftallen.

Maandag 12 juli

In de ochtend hebben we wat regen gehad, heerlijk verkoelend eigenlijk. Voor het zwemmen maakte het trouwens ook niet uit, want zwembadwater is net zo nat als regenwater. We hebben er verder een heerlijk rustig dagje van gemaakt. De jongens gingen weer naar de kinderclub en later in de middag reden we naar Souillac om het stadcentrum te verkennen en de 12^e eeuwse abdijkerk uitgebreid te bekijken. Na het avondeten hebben Boaz en Ite de steile rotswand tegenover de camping beklommen. Helemaal bovenop konden ze Willy en Ezra goed zien en zelfs verstaan, omgekeerd gold hetzelfde. Toen Boaz en Ite uiteindelijk weer beneden waren, was het al aardig donker geworden.

's Avonds ging Ezra tandenpoetsen en hij nam dus zijn toiletas mee. Hij noemde het een 'zwalet-tas' en Willy verbeterd hem: "Het heet een twalet-tas." Ezra dacht even na en vroeg toen: "Een toilet is toch een wc? Dan noem ik het gewoon een wc-tas!"

Dinsdag 13 juli

Na een heerlijke nachtrust en een lekker ontbijt vertrokken de kinderen weer naar de kinderclub, terwijl Willy naar de vrouwenochtend ging. Rond het middaguur reden we naar het plaatsje Padirac, dat geheel gewijd is aan de toeristische trekpleister de 'Gouffre de Padirac'. Dat is een enorm rond gat in de grond van 75 meter diep, waar je via trappen of een lift naar beneden kunt. Vervolgens daal je in een grot nog verder af tot 103 meter diepte, waar je meer dan twee kilometer kunt lopen door grottengangen om daarna bij een onderaardse rivier te komen. Met gondels word je over deze rivier vervoerd naar onderaardse zalen met druipstenen en andere mooie kalksteenformaties en sprookjesachtige meren. De temperatuur onder de grond is constant 13 graden. Na ongeveer anderhalf uur is de rondleiding voorbij en klim je weer naar boven, waarbij je met elke traprede de warmte voelt toenemen totdat je weer boven de grond bent waar het ruim 30 graden warm was. Teruggekeerd op de camping doken we een half uur het zwembad in om weer af te koelen en daarna hebben we gezellig en lekker genoten van de barbecue.

Woensdag 14 juli

'Quatorze jullet' is in Frankrijk de nationale feestdag. We zijn de hele dag zo'n beetje op de camping gebleven om te spelen, lezen en zwemmen. Het was vanwege meer bewolking niet zo'n warme dag als de vorige dagen en dat was best een keer lekker. Ite heeft 's middags nog een rondje gefietst, onder andere een gedeelte van een mountainbikeroute. Met name dat gedeelte was bergafwaarts flink stuiteren! Na het avondeten ging Willy naar twee sing-ins, eerst in de kerk van Borrèze en daarna in de witte recreatietent op de camping. Ondertussen hebben de mannen gedrieën de rotswand tegenover de camping beklommen. Ezra vond het 'heel cool' bovenop. Terug op de camping speelden Ite, Boaz en Ezra een paar spelletjes. Daarna werd er nog wat gebadmintond. Toen het donker werd reden we met ons viertje naar Souillac om naar het vuurwerk te kijken dat ter gelegenheid van de nationale feestdag werd afgestoken op het plein voor de abdijkerk. Voordat het spektakel om 23 uur begon werd het samengestroomde publiek vermaakt door een swingende drumband. Het vuurwerk was indrukwekkend en werd ondersteund met muziek. Tegen de achtergrond van de eeuwenoude abdijkerk was dat erg sfeervol. Ezra vond het allemaal behoorlijk spannend, maar keek toch de hele show gefascineerd toe – af en toe wegschuilend achter Ite.

Donderdag 15 juli

Vanwege het latertje op woensdag sliepen we allemaal lekker uit. Na het ontbijt volgde weer het vaste ritueel van de kinderclub en deze keer was het daarbij weer mannenochtend, dus Ite vertrok ook. Tijdens de mannenochtend ontmoette Ite een oude kennis die vroeger ook in Nijkerk had gewoond (Hans Storm). Ite nodigde hem uit voor het koffiedrinken en ondertussen hebben we wat herinneringen opgehaald en uitgewisseld hoe onze levens er nu uit zien. Rond het middaguur reden we naar het plaatsje Gourdon om daar de prehistorische grotten van Cougnac te bezichtigen. Dat bleek erg de moeite waard te zijn. Er zijn twee grotten te bezoeken, in de eerste en kleinste grot wemelt het werkelijk van ranke en sierlijke

druipsteenformaties. Deze grot was 'dood', wat wil zeggen dat de druipstenen niet meer groeien. Je kon het ook wel merken, want het was binnen niet vochtig maar droog. Vervolgens gingen we een eindje lopen naar de tweede en veel grotere grot. In deze grot was het wel vochtig, maar nog specialer zijn hier de prehistorische grottekeningen van mammoeten, steenbokken, oerherten met immense geweien en een mensfiguur. Deze grot is in tegenstelling tot de beroemde grotten van Lasceux nog helemaal oorspronkelijk, je ziet dus geen kopieën, maar het echte prehistorische origineel. Via kleine landweggetjes binnendoor reden we weer naar de camping terug.

Vrijdag 16 juli

Om negen uur gingen Boaz en Ezra naar het pyjama-ontbijt. Toen ze volgegeten weer terug waren, vertrokken we naar Souillac om een kanotocht over de Dordogne te gaan maken. Vanuit Souillac werden we met een bus naar het plaatsje Pinsac gebracht, waar de twee door ons gereserveerde 2-persoonskano's klaarlagen. Daarmee peddelden we in een lekker tempo met de stroming mee over de Dordogne terug naar Souillac. Onderweg legden we twee keer aan om wat te eten en ook om te zwemmen in de rivier. We passeerden enkele kastelen aan de oever en kwamen onder twee hoge bruggen door. Na zo'n 2½ uur kanoën waren we in Souillac terug. Vervolgens gingen we daar naar zwemparadijs Quercyland, een groot complex met zwembaden, allerlei glijbanen en speeltoestellen. We konden ons er de rest van de dag uitstekend vermaken. Het was ook de hele dag stralend weer, heel geschikt voor zoveel waterpret. 's Avonds hebben we op de camping patat gehaald. Na zo'n dag intensief actief zijn waren we allemaal moe. Toen Ezra naar bed was, hebben Willy, Ite en Boaz nog een spelletje gespeeld.

Zaterdag 17 juli

Heerlijk uitgerust werden we wakker. Het was bewolkt en dus niet erg heet. We gingen naar de zaterdagmarkt in Sarlat en dan is dit wel prettig weer. Gaandeweg de dag werd het overigens steeds zonniger, maar de temperatuur bleef rond de 26 graden wel steken. Sarlat is een leuke stad met veel oude huizen en gebouwen, meestal opgetrokken in een soort gele zandsteen. Alle straatjes in het centrum waren gevuld met marktkraampjes, vol kleding, sieraden, etenswaar, regionale producten en allerhande snuisterijen. We slenterden op ons gemak over de gezellige markt en kochten o.a. mooie armbanden en sieraden. Boaz en Ezra hebben nog een echte crêpe genuttigd, dat konden ze wel waarderen. We hebben ook de domkerk bekeken, waar juist een concert voor orgel en altstem werd gegeven. Een tijdje later ontmoetten we op de markt ineens mensen die bij ons in de buurt in Amersfoort wonen. Hun jongste zoontje heet ook Boaz en die had op hun camping de vorige dag een jongen met rood haar gezien en hij was er van overtuigd dat het 'grote Boaz' was. Z'n moeder had toen gezegd dat dit niet kon, omdat 'grote Boaz' heel ver weg in Amersfoort was. En dan kom je elkaar de volgende dag dus tegen op een Franse markt... Via een mooie route binnendoor reden we weer naar de camping terug. Onderweg haalden we boodschappen voor het weekend. Op de camping gingen de mannen nog even zwemmen. Na het eten was er een film (Madagaskar 2) in de recreatietent, daar gingen Boaz en Ezra naar toe. Ondertussen wandelden Ite en Willy de hele camping rond en daarna deden ze de afwas. Voordat Ezra naar bed ging, hebben we nog even gezellig met een bal overgegooid en gebadmintond.

Zondag 18 juli

Het was een stralende dag met een lucht zo blauw als Ezra's ogen. We stonden redelijk vroeg op en na het ontbijt reden we naar het kerkje van Borrèze om de kerkdienst bij te wonen. Omdat we er mooi op tijd waren, konden we helemaal vooraan zitten in het eeuwenoude godshuis, dat uiteindelijk barstensvol kwam te zitten. Na de kerkdienst dronken we op de camping koffie samen met onze linkerburen. De rest van de dag hebben we heerlijk geluierd en veel gezwommen en gespeeld. 's Avonds zorgde de barbecue weer voor lekker eten. Willy genoot van het zingen en de muziek tijdens de jongeren sing-in in de recreatietent.

In de bomen in dit gedeelte van Frankrijk zitten grote groene krekels, haast onzichtbaar. Maar hun geluid is niet te vermijden, overal hoor je het harde krassende geluid dat ze maken door de vleugels tegen elkaar te wrijven. De diertjes zijn zo'n 10 cm lang. Op een gegeven moment sprong er ééntje uit de boom tegenover onze caravan. Willy ging het beest eens goed bekijken en riep anderen erbij. Blijkbaar vond de krekkel Willy ook wel leuk, want hij vloog op haar hoofd en later ook op haar buik en borst. We konden 'm in elk geval zo erg goed bekijken.

Maandag 19 juli

Het was de laatste keer dat Boaz en Ezra naar de kinderclub konden, daarom werd hun campingpaspoort helemaal volgestempeld en kregen ze een klein presentje. Omdat we de volgende dag gaan verkassen naar camping Vallee de Lignac hebben we de maandag gebruik om op ons gemak de caravan reisklaar te maken.

Dat betekent afbreken en schoonmaken van de kindertent en de voortent en alles wat daar in zat opruimen. Het was opnieuw fantastisch weer, dus alles was heel snel weer droog. Toen het te heet werd om te 'werken', hebben we de rest van de middag in het zwembad doorgebracht. Ezra was direct na het middageten al het koele water ingedoken en is daar eigenlijk de hele middag niet meer uitgeweest – hij geniet echt enorm van het zwemmen. Boaz vermaakte zich bij de kabelbaan en speelde daar met twee andere jongentjes, voordat hij zich bij ons in het zwembad voegde. Na het avondeten hebben Willy en Ite het reisklaar maken afgerond. De jongens sliepen deze nacht in de caravan.

Dinsdag 20 juli

Het was de bedoeling om rond een uur of negen te gaan rijden, maar Willy, Boaz en Ezra bleven maar slapen... Ite was al om half acht uit z'n bed gegaan, maar de anderen kwamen pas om half tien onder de dekens vandaan! Gelukkig hadden we helemaal geen haast, dus het was geen probleem. Na het ontbijt konden Boaz en Ezra toch nog een keer naar de kinderclub, dan hadden Ite en Willy ook fijn de handen vrij voor de laatste opruimtaken. Uiteindelijk reden we om kwart over elf pas weg van ons plekje 103 op La Draille. We hebben verder een voorspoedige reis gemaakt en de 215 kilometer werd zonder bijzonderheden overbrugd. Om kwartvoor drie kwamen we aan op camping 'Vallée de Lignac' bij het plaatsje Lignac in het natuurgebied La Brenne met z'n honderden meren. Dit is een kleine boerderijcamping met 20 plaatsen, wij staan op plaats nummer 11. Er zijn allerlei boerderijdieren, dat is erg aantrekkelijk voor de vele jonge kinderen die hier kamperen. De hele dag was het erg warm, dus het opbouwen van voortent en bijzettent hebben we afgewisseld met zwemmen in het kleine, maar heerlijk koele zwembad van de camping. Maar rond etenstijd stond alles weer kampeerklaar voor een weekje op deze boerderijcamping. We aten frietjes, die door de 10-jarige zoon van de beheerders bij de caravan werden bezorgd. Later, rond negen uur, zetten we het avondeten voort met soep. Tussendoor speelde Boaz een spelletje, Willy deed de afwas en ging even op bed liggen bijkomen van de warmte en Ezra ging met Ite nog een keer naar het zwembad. Tja, je moet wat als het zo warm is!

Deel 2 :: Vallée de Lignac

Woensdag 21 juli

Na twee weken met temperaturen tussen de 26 en 33 graden was deze dag een welkome verademing. De dag begon met lichte regen en een grijze wolkenlucht. Later op de dag kwam de zon af en toe wat waterig kijken en was het meestentijds droog. De temperatuur bleef steken op zo'n 18 graden. Ite was rond half acht uit bed gegaan en zat te genieten van de ochtendrust. Pas om negen uur werden de anderen wakker. Na het ontbijt stapten we in de auto om naar de stad Montmorillon te gaan, ongeveer 40 kilometer verderop. Het landschap is lieflijk glooiend en erg groen. In veel weilanden grazen bruine vleeskoeien met kalfjes. Verder is het een gebied vol graanvelden, maisakkers en zonnebloemen. In Montmorillon liepen we even langs de ochtendmarktkraampjes. Daarna gingen we op zoek naar de Hyper U, zo'n megagrote supermarkt. Maar we konden die nergens vinden, ook zagen we geen reclameborden. Wel ontdekten we op een gegeven moment een flink grote Leclerc hypermarché. Uiteindelijk besloten we TomTom ons te laten vertellen waar die Hyper U was en die leidde ons naar ... de Leclerc. Daar hebben we dus een flinke voorraad boodschappen ingeslagen, zodat we voorlopig even vooruit kunnen. Na het avondeten ging Ite een uur op de mountainbike door de omgeving rijden en Boaz speelde met zijn campingvriendje Roy. Toen Ite terugkwam zat hij helemaal onder de modder (de mountainbike heeft geen spatborden en de paadjes waren nog nat van de regen), dus hij ging met kleren en al onder de douche en waste daar de modder er van af. Daarna ging hij samen met Boaz zwemmen, totdat het zwembad om tien uur werd afgesloten.

Donderdag 22 juli

We stonden vroeg op, zodat we om acht uur direct het bestelde brood bij het kampwinkeltje konden ophalen. We belegden de broodjes en vertrokken daarna naar het beroemde attractiepark Futuroscope bij de stad Poitiers. We brachten de hele dag in Futuroscope door, van half elf 's morgens tot half twaalf 's nachts! Het is een uniek park met allemaal futuristische shows in 3D of zelfs 4D. Dan beweegt je stoel terwijl je een 3D film kijkt en je wordt ondergedompeld in een complete ervaring met windvlagen, sproeiend water en bijvoorbeeld

draden of prikkende stokjes uit je stoel die spinnenwebben en wespensteken voelbaar maken. Heel spectaculair en compleet anders dan we ooit hebben meegemaakt in pretparken! Ook de architectuur in het park is erg apart en vooruitstrevend. Het was absoluut niet druk in het park en we hoefden dan ook nergens extreem lang te wachten. En bij de enkele attractie waar je wel moest wachten, was dat niet erg omdat er ondertussen van alles te zien of te doen was. Aan het eind van de dag verzamelde iedereen zich op de tribunes bij de grote vijver in het midden van het park. Daar werd de dag afgesloten met een 'Spectacle Nocturne', een fantastische spektakel met muziek, licht, waterfonteinen, lasershow en vuurwerk. Door middel van lasers werden allerlei filmachtige beelden op opgespoten watergordijnen geprojecteerd. Halverwege liep de show gedeeltelijk vast, na tien minuten begon het overnieuw en toen ging het wel helemaal goed. Al eerder op de dag waren bijna alle attracties een half uur gesloten vanwege een parkbrede softwarestoring. Dan merk je direct hoe afhankelijk we (zeker in de toekomst) zijn van computers. Als er een storing is, ligt alles dus plat. Na het nachtspektakel reden we weer naar de camping terug, dat was op zich ook al een belevenis: we reden via landwegen, die niet verlicht zijn en zo donker als het op het Franse platteland is, zo donker kennen we het in Nederland niet meer! Ezra sliep al vrij snel en na ruim een uur rijden kwamen we zonder problemen op de camping aan. Stilletjes slopen we over de in diepe rust zijnde camping en niet veel later lagen we allemaal weer in ons eigen bedje heerlijk uit te rusten van een eneroverende maar onvergetelijke dag.

Vrijdag 23 juli

Tussen half tien en tien uur werden we allemaal wakker. We hebben er maar een rustig dagje van gemaakt. Ezra en Boaz gingen nog even zwemmen, Ite en Willy hebben de was gedaan. Het was echt een wisselvallige dag: heel eventjes waaide het flink, dan weer straalde de zon en was het warm, even later regende het en was het beduidend frisser. Pas rond een uur of vier verlieten we de camping om het in de buurt van de camping gelegen Château Guillaume eens te bekijken. Toen we bij de portier kwamen, stond er een grote groep Vlamingen te wachten, die erg blij waren met onze komst. Ze waren namelijk aan het proberen om met een aantal bezoekers samen een groep van minimaal zo personen te vormen en zo met korting naar binnen te kunnen. 't Zijn ook net Nederlanders, die zuinige Vlamingen... We sloten ons aan en toen was de groep compleet. We kregen een rondleiding door het imposante kasteel door een alleraardigste Franse dame. Ze had voor iedereen een Nederlandse hand-out van haar toelichting, maar ze sprak erg duidelijk en niet te snel, zodat we ook konden begrijpen wat ze extra vertelde. En dan is het weer handig dat Vlamingen op school goed Frans hebben leren spreken en verstaan: één van hen vertaalde voor ons alles wat we niet konden volgen in het Nederlands. Na het bezoek aan Château Guillaume probeerden we het zwemmeer bij Chaillac te vinden, maar verschillende pogingen brachten ons niet op de gewenste plek. Juist toen we het opgaven en naar de camping terug gingen, reden we er zomaar naar toe!

Zaterdag 24 juli

Na het ontbijt stapten we in de auto voor een rondrit door de wijde omgeving. Ons eerste reisdoel was de beroemde abdij van Saint Savin, een prachtig Romaans gebouw met mooie fresco's uit de Middeleeuwen. Nadat we de abdijkerk en een klein stukje van het klooster bekeken hadden, reden we verder naar het tweede reisdoel, dat was de Middeleeuwse burchtstad Chauvigny. Deze stad ligt op een heuvel en bestaat in feite uit vijf burchten bij elkaar uit verschillende perioden en met een verschillend doel. De verdedigingsburchten zijn nu niet meer dan nog steeds indrukwekkende ruïnes. De eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat Chauvigny vanuit de verte mooier is, dan wanneer je zelf door de kastelen en ruïnes heen loopt. Na dit bezoek stapten we weer in voor ons laatste reisdoel: de grote stad Poitiers. Helaas viel de stad ons wat tegen. Zeker, er zijn prachtige gebouwen, zoals de Église Notre-Dame-la-Grande, de Cathédrale St.-Pierre en het Paleis van Justitie – stuk voor stuk erg de moeite waard – maar van een grote universiteitsstad verwacht je toch iets meer uitstraling, meer bruisend uitgaansleven, meer gezelligheid met terrasjes en eetgelegenheden. We vonden het allemaal wat tam en dat merkte je ook aan het gebrek aan enthousiasme bij Boaz en Ezra. We hebben een kleine stadswandeling gemaakt langs bovengenoemde gebouwen en hebben ook de Baptistère St.-Jean bezocht. Dat is het oudste christelijke gebouw in Frankrijk, gebouwd in de 4e eeuw en het kerkje heeft als bijzonderheid centraal in het midden een achthoekig, diep doopbad, duidelijk bedoeld voor de doop door onderdompeling van volwassenen. Ietwat teleurgesteld over wat Poitiers ons te bieden had reden we de stad uit. We gingen niet rechtstreeks naar de camping terug, maar via een ruime omweg, zodat we een gedeelte van het natuurgebied La Brenne konden zien. Dit natuurgebied heeft honderden kleine en grote vennen en meren, die worden gebruikt voor de visvangst. Veel van deze meren zijn ooit door monniken aangelegd. We hebben tijdens onze tocht langs o.a. de plaatsen Le Blanc, Ruffec en Bêlâbre een heel aantal meren gezien. Terug op de camping hebben we alle vier gezwommen en gedoucht. Na het avondeten speelden de jongens nog even met de andere kinderen op de camping.

☺ *In de kathedraal van Poitiers maakte Boaz een paar foto's van Ite en Willy. Hij hield bij het afdrukken keurig zijn adem in om de camera niet te bewegen. Willy maakte hem daarvoor een compliment. Boaz reageerde: "Ach ja, die tip om je adem in te houden heb ik uit een boekje over hoe je dieren moet fotograferen..."*

Zondag 25 juli

Het was een heerlijke dag: zonnige, warme perioden werden afgewisseld met wolkenvelden, waardoor de temperatuur zo tussen de 23 en 28 graden bleef. We bleven lekker rustig op de camping, wat lezen en kletsen met andere campinggasten. Ezra maakte contact met een leeftijdgenoot, Jelle, waar hij heel leuk mee speelde met de Lego. En Boaz stapte op een jongen af die zaterdag op de camping was gekomen die Jakob heet en – net als Boaz – dol bleek te zijn op DS-en, StarWars en Lego. Dat klikte dus erg goed, beter dan met Roy, waar Boaz af en toe ook mee speelt. Ezra ging rond het middaguur zwemmen met Jelle. Het kostte nog wel wat moeite om zowel Boaz als Ezra 'los te weken' van hun speelkameraad, maar na de late lunch wilden we graag naar het zwemmeer bij Chaillac. En dat bleek een heel leuk meertje te zijn met gras en bankjes, allerlei speeltoestellen, een zandstrand en een waterglijbaan die in het meertje uitkomt. In het midden van het meer, waar het ruim 3 ½ meter diep is, drijft een duikeiland. De watertemperatuur was aangenaam. We hebben ons er tot half zeven prima vermaakt. Terug op de camping maakten we macaroni en na het avondeten mochten Boaz en Ezra tot bedtijd met hun vrienden spelen. Ite maakte nog een fietstocht van een uur door de omgeving, waarbij hij nog een vos zag.

Maandag 26 juli

Na het ontbijt gingen we met veel andere campinggasten de schapen voeren. De campingbaas leidde ons door zijn landgoed tot we de schapen hadden gevonden. De kinderen mochten de beesten voer geven. Toen we weer terug waren op de camping gingen Boaz en Ezra met hun vriendjes Jacob en Jelle spelen. Ondertussen braken Ite en Willy de bijzettent af en ruimden ze rustig aan de caravan in. Om af te koelen doken we allemaal nog even een half uurtje het zwembad in. Na het middageten gingen we weer naar het zwemmeer bij Chaillac, waar we ons tot kwart over vijf vermaakten. Jacob was er ook met zijn gezin, dat was natuurlijk erg leuk voor Boaz. Boaz en Jacob ontdekten dat de waterfietsen niet allemaal aan de ketting lagen en omdat er op maandag geen toezicht is bij het zwemmeer, besloten ze een waterfiets te 'lenen'. Ezra en Ite volgden hen daarin na. Na het zwemmen reden we naar het leuke middeleeuwse stadje St.-Benoit du Sault om daar bij de supermarkt boodschappen te doen. Terug op de camping gingen we avondeten, waarna Boaz weer met Jacob ging spelen. Ezra mocht op de Nintendo DS spelen, zodat Ite en Willy de handen vrij hadden om de voortent af te breken en de caravan en auto reis klaar te maken. Dat ging lekker vlot. Ezra moest daarna naar bed en Boaz logeerde deze nacht bij Jacob in zijn tent. We waren net een half uur klaar met alles of het begon te regenen... Gelukkig zat alles droog in de caravan en de auto.

Deel 3 :: Sarzeau (Domaine de Bohat)

Dinsdag 27 juli

De ochtend begon deze keer vroeger dan gewoonlijk. Om zeven uur stonden we op om de laatste dingen voor vertrek te doen. Om half acht wekten we Ezra en een kwartier later Boaz die bij Jacob in de tent logeerde. Boaz lag daar echter alleen, omdat Jacob nog een beetje moet wennen aan slapen in een tent en midden in de nacht bij zijn ouders was gaan liggen. Om kwart over acht waren we klaar om te vertrekken. We namen eerst afscheid van Jacob en zijn moeder en vervolgens van Marcel en Daphne, de campingbeheerders. Om kwart voor negen reden we dan definitief weg van Camping Vallée de Lignac om de reis naar Sarzeau te maken op het schiereiland Presqu'île de Rhuys, helemaal onder in Bretagne. We reden deze keer niet over tolwegen, maar over secundaire wegen en stukken snelweg. Het ging erg plezierig, de wegen waren niet druk en we konden dus overal goed doorrijden. Na 388 kilometer te hebben afgelegd stonden we om kwart voor drie 's middags voor Camping Domaine de Bohat. We hebben plekje 10 op het veld Plage Govelins, redelijk dicht bij de ingang, twee speeltuinen, het zwembad en vlak bij een groot sanitairgebouw. De plek is ruim en we kunnen caravan met voortent, auto en bijzettent met gemak kwijt en houden dan nog voldoende ruimte over om de tafel en stoelen op verschillende plekken neer te zetten. Om ons heen staat een bont gezelschap van Nederlanders, Fransen en Britten. Terwijl de caravan nog niet eens goed stond, had Ezra al een vriendinnetje

(Hanna) opgescharreld, waar hij bij ging spelen. Boaz ging alvast het zwembad verkennen, Ezra ging wat later ook, samen met Hanna en haar vader. Daardoor konden Willy en Ite heel goed doorwerken en stond al snel de voortent weer netjes strak en was de caravan binnenin ook weer woonklaar. Daarna gingen Willy en Ite ook lekker zwemmen. Het was erg lekker zomerweer met een temperatuur rond de 28 graden. Na het verkoelende bad gingen we naar de caravan terug. Boaz en Ite zetten de bijzettent op, terwijl Willy het avondeten klaar maakte. Na het eten stapten we in de auto om nog even voor het slapen gaan de Atlantische Oceaan te zien. We reden gewoon maar wat naar het zuidwesten en kwamen toen bij een strand terecht met de naam Plage Goh Velin (zoals ons veldje op de camping dus ook heet!). Overigens is de Keltische invloed in Bretagne goed merkbaar. Net als in bijvoorbeeld België of Friesland worden veel geografische namen tweetalig op de wegwijzers en verkeersborden geschreven. Sarzeau heet dan ook Sarzhav. Aan de noordkant van het schiereiland ligt de Golfe de Morbihan, aan de zuidkant dus de Atlantische Oceaan. Het zandstrand was mooi met uitzicht op de rotskusten van het schiereiland en in de verte een paar eilandjes. Overal lagen prachtig rond gesleten kiezelstenen die door de rollende golven aan land zijn gebracht. Na wat rondgescharreld te hebben liepen we weer terug naar het parkeerterrein. Daar stond een aantal grote vrachtauto's opgesteld met een circusvoorstelling en daarbij de aanduiding Spectacle Gratuit, gratis dus... De show zou bijna beginnen, dus we besloten om te gaan kijken. Het bleek echt de moeite waard te zijn. Er werden spannende acrobatische toeren uitgehaald op grote hoogte en er waren twee leuke hondjes die kunstjes deden. Om 10 uur werd de show onderbroken voor een collecte en daarna gingen we naar de camping terug, omdat de slagboom om half elf dicht gaat.

Woensdag 28 juli

Na het ontbijt gingen we boodschappen doen in Sarzeau. We kochten o.a. bodyboards. Die konden we 's middags goed gebruiken in de zee. We gingen zwemmen en spelen bij Plage Gouvelins, waar een mooi zandstrand was met bewaking. De bodyboards zorgden voor veel plezier in de golven. Het water van de oceaan is erg helder, je kunt de bodem prima zien. Rond zes uur gingen we nog even met de auto een plaatsje verder op het schiereiland. Op de punt ligt namelijk Arzon, een dorpje waar het barst van de havens met zeilschepen en rondom die havens allerlei winkeltjes met kleding en lekkernijen. Heel levendig, maar ook wel wat commercieel. Van zoveel zeewind wordt een mens hongerig, dus reden we een uurtje later weer naar de camping terug om te barbecueën. En op de plaat lag uiteraard vis: heerlijke verse sardientjes. Daarnaast bakte Willy schijfjes aubergine, ook al heel lekker. Verder hadden we er twee salades bij en stokbrood met kruidenkaas. Om de maaltijd te laten zakken, wandelden Ite en Willy de hele camping over, terwijl de jongens samen speelden in de caravan. Na nog een glaasje fris en wat plakjes franse droge worst was het bedtijd voor hen. Willy en Ite gingen ook niet al te laat naar bed.

Donderdag 29 juli

Ite ging 's morgens vroeg weg op de fiets om brood te halen bij de bakker. Hij reed via kleine paadjes en slaagde er daardoor in om flink te verdwalen. Met behulp van de gedetailleerde kaart en van een vriendelijke boer kwam hij weer op het juiste pad terecht. Daardoor was er gelukkig toch vers brood bij het ontbijt. Daarna gingen Boaz en Ezra naar de kinderclub, waardoor Ite en Willy de handen vrij hadden om de afwas te doen en flink wat kleding met de hand te wassen. Door de zeewind in combinatie met de overvloedige zonneschijn is de natte boel snel weer droog. Boaz ontmoette op de kinderclub klasgenootje Nadja, die in een stacaravan op de camping logeert met haar ouders, broertje en zusje. Rond het middaguur vertrokken we naar het havenstadje Vannes, gelegen aan de overkant van de Golfe de Morbihan. Het is een leuk, levendig stadje met oude huizen en een kleine haven. Nadat we Vannes hadden bezichtigd gingen we terug naar de camping, gedeeltelijk langs de kust van de Golfe de Morbihan, namelijk via de dorpjes Le Hézo en Saint Armel. We hadden daar goed zicht op de binnenzee, die 's middag is drooggevallen zoals dat ook bij bijvoorbeeld de Waddenzee gebeurt door de invloed van eb en vloed. In Sarzeau deden we boodschappen voor avondeten en daarna doken Ite, Boaz en Ezra op de camping in het zwembad, terwijl Willy het avondeten klaarmaakte. Na het diner was er een kinderdisco, daar ontmoetten we ook de ouders van Nadja. Het hele gezin kwam gezellig bij ons koffiedrinken. De kinderen zaten in de voortent heel leuk te spelen met de Lego.

Vrijdag 30 juli

Na het ontbijt gingen Boaz en Ezra naar de kinderclub. 's Middags zwommen we weer in de Atlantische Oceaan en speelden of lazten we op het strand. Als diner barbecueden we o.a. vis en vlees.

Zaterdag 31 juli

Ezra was vrijdagmiddag op het strand (waarschijnlijk door een horzel) gestoken op zijn voorhoofd en had daardoor een enorme (vocht)bult op zijn voorhoofd. Na een nachtje slapen was deze bult tussen zijn ogen gezakt, waardoor hij er de volgende dag heel vreemd uitzag. Deze ietwat grijze zaterdag (al klaarde het 's middags prima op) was ideaal voor een uitgebreide excursie in het teken van de prehistorie. We vertrokken na het ontbijt naar Carnac. Dit vrij kleine plaatsje is wereldberoemd door de duizenden menhirs die in onafzienbare rijen zijn opgesteld, zo'n 5000 tot 7000 jaar geleden. Het is een mysterie wat de betekenis van deze menhir-rijen is en dat maakt het best interessant om er rond te lopen en je te verbazen over de enorme aantallen en je af te vragen hoe ze duizenden jaren geleden al die zware stenen bij elkaar konden verzamelen en ze dan ook nog eens ordelijk en rechtop neer te zetten. We bekeken alle menhervelden rondom Carnac en bezochten onderweg ook nog de cairn of tumulus (grafheuvel die nog met aarde bedekt is) van Kercado. We gingen er met zaklantaarns in om de ingegrifte figuren en symbolen te ontdekken, leuk en spannend!

Vervolgens reden we de hele omgeving door en bezochten de enorme en hoge grafheuvel van Saint-Michel, waar ook een kapelletje op de top staat. Het is er zo hooggelegen, dat je de hele omgeving kunt overzien, inclusief de Atlantische Oceaan, de Golfe du Morbihan en zelfs 'ons' schiereiland met de plaats Sarzeau.

Daarna reden we verder naar de volgende beroemde historische plek, namelijk de megalieten van Locmariaquer. Onderweg stopten we nog bij Mané-Kerioned, waar drie hunebedden waren in verschillende staat: de ene was Drents van uiterlijk, de andere was een ruïne geworden, maar de derde was nog overdekt en dus het interessantst. Hier gingen we binnen met zaklampjes en ontdekten weer symbolen die in de stenen waren uitgehakt. Vervolgens kwamen we aan in Locmariaquer. Hier zijn drie interessante dingen te zien: de enorme Grote Menhir, de dolmen van de Table des Marchand en de grafheuvel van Er Grah. De Grote Menhir was ooit een zo meter hoge menhir, maar (waarschijnlijk door een aardbeving) is deze monoliet omgevallen en in vier stukken kapot gevallen. De dolmen (= hunebed) van de Table des Marchand is gerestaureerd, zodat je kunt zien hoe deze enorme grafkamer er vroeger uit zag. Binnenin zijn allerlei versieringen gebeiteld, die er op wijzen dat het een erg heilige plaats is geweest. Het derde monument is een grafheuvel van in totaal 140 meter met een gesloten kelder. Men denkt dat het gaat om een graf van een belangrijk persoon. Nadat we al deze prehistorische monumenten hadden bekeken, reden we weer richting de camping. We aten 's avonds bij de McDonalds in Auray en deden daarna boodschappen bij een hypermarché. Vlak bij Sarzeau maakten we een klein omweggetje langs het grote middeleeuwse kasteel Suscinio, dat vlak bij de zee ligt. Ite en Willy maakten daar een kort wandelingetje over het grote strand van Penvins. Het was een erg leuke dag, waar we alle vier veel van genoten hebben.

☺ *Ezra zag een afgezaagde boom en bekeek de jaarringen, waaraan je kunt zien hoe oud de boom is geworden. Boaz merkte op: "Ik ben ook net een boom: elk jaar een stukje dikker!"*

Zondag 1 augustus

's Ochtends stonden we vroeger dan normaal op, omdat we naar de grote markt gingen in het plaatsje St. Gildas de Ruys. De markt was erg gezellig met onder andere veel producten uit de regio, waaronder natuurlijk allerlei vissoorten, kreeften, oesters en krabben. Om elf uur vertrokken we naar het centrum van Sarzeau, waar de jaarlijkse grote optocht voor het Keltische feest werd gehouden. Dat was erg de moeite waard: honderden muzikanten en dansers trokken langs in traditionele Bretonse klederdracht, dansend op de muziek van schalmeien, violen, gitaren, doedelzakken en trommels. Elke groep kwam uit een andere streek of stad van Bretagne en had zijn eigen kledingstijl. Na de optocht gingen we terug naar de camping om te zwemmen in het zwembad. Maar Boaz en Ezra wilden liever naar het strand en omdat het weer heel redelijk was deden we dat dan ook. De jongens vermaakten zich bijna tweeënhalve uur in het water, terwijl Ite en Willy na een half uurtje zwemmen de rest van de tijd lekker op het strand zaten te lezen.

Maandag 2 augustus

Gewoontegetrouw haalde Ite weer op zijn fiets brood in de supermarkt van Sarzeau, een fietstochtje van zo'n 8 kilometer. Na het ontbijt was het voor Boaz en Ezra tijd om naar de kinderclub te gaan. 's Middags was het lekker weer en maakten we een leuke wandeling langs de Golfe du Morbihan. We liepen over een smal en afwisselend paadje vlak langs het water. Soms liepen we hoog boven het water, dan weer over rotsen, vervolgens in de beschutting van enorm dikke bomen. We zochten schelpen en vonden mooie exemplaren, onder andere oesters en Sint Jakobsschelpen. Ook zagen we kleine krabbetjes en enorme kwallen van zo'n 40 cm doorsnee. Na de wandeling gingen we naar het uiterste westpunt van het Presqu'île de Ruys, Port Navayo geheten. Hier is een grote jachthaven en er vertrekken veerboten naar allerlei eilandjes in de Golfe de Morbihan en in de Atlantische Oceaan. Een gezellige maritieme drukte dus op het water.

Dinsdag 3 augustus

Boaz en Ezra kwamen laat van de kinderclub terug. Deels kwam dat door de activiteit die uitliep (een speurtocht), maar de andere oorzaak was dat ze nieuw vriendjes hadden gekregen en met hen waren gaan spelen. Ezra was bevriend geraakt met Lennard, Boaz met Stijn en Thomas. Na te middageten reden we naar een grote grafheuvel (een tumulus) met de aparte naam 'Butte de César'. Deze heuvel wordt zo genoemd, omdat Caesar hier ooit heeft gestaan om de omgeving te overzien tijdens een veroveringstocht. We konden ons goed voorstellen, dat Caesar deze heuvel daarvoor gebruikte, want het uitzicht is naar alle richtingen enorm, zeker bij helder weer. Vervolgens gingen we naar Bilgroix, één van de westelijke punten van het schiereiland. Hier was het erg leuk, we liepen over rotsen waar het zeewater bij vloed over heen stroomt, zodat er bij eb allerlei kleine waterpoelen tussen de rotsblokken achterblijven vol zeeleven. We zagen o.a. krabben, oesters, mosselen, anemonen en slakjes. Willy slaagde er in een piepklein krabbetje te vangen, het beestje was nog geen twee cm groot. Daarna vervolgende we onze rit naar de Petit-Mont, een groot uitstekend rotsblok in de zee met daarop een enorme tumulus. We wandelden om deze overdekte grafheuvel (met daarin 4 dolmen) heen. Weer terug op de camping hebben Ite, Boaz en Ezra nog gezwommen voor het avondeten.

Woensdag 4 augustus

's Morgens begon het na het ontbijt te miezeren en de wind trok behoorlijk aan. Lastig, want we wilden de voortent en de bijzetting graag schoonmaken en opruimen voor het vertrek op donderdag. Ite zag op buienradar, dat het rond 5 uur heel hard zou gaan regenen, dus toen het weer droog was gingen Ite en Willy snel aan de gang. Er viel af en toe wel nog een druppel, maar het werd zeker na twaalf uur 's middags steeds meer droog. Uiteindelijk kwam zelfs de zon er ook nog bij. Tegen drie uur was alles droog en schoon ingepakt en stond de caravan klaar voor vertrek. We aten eerst nog onze verlate lunch en gingen er daarna nog even op uit. Allereerst reden we naar de Grand Mont, waar hoge rotsen steil het water in verdwijnen. De wind waaide hier stormachtig hard. Daarna gingen we naar het plaatsje St-Jacques. Helaas vonden we er helemaal geen Jacobsschelpen... Wel zagen we leuke wedstrijden Petanque en Jeu de Boules. We reden weer naar Sarzeau terug en haalden de laatste boodschappen. 's Avonds speelden Boaz en Ezra nog tot laat bij hun vriendjes. Ite maakte een flinke fietstocht en reed daarbij een stuk van Tour de Golfe, dat is een lange fietsroute die de hele kust van de Golfe du Morbihan volgt.

Donderdag 5 augustus

Om kwart voor negen vertrokken we om de rit van 210 km naar Camping Le Vieux Chêne bij Dol-de-Bretagne te maken. De camping ligt vlak bij Mont Saint Michel, waar Boaz heel graag een keertje heen wilde. Onderweg kregen we af en toe een klein spatje regen, maar bij aankomst op de camping (rond kwart over één) was het alweer prachtig weer en dat werd in de uren daarna alleen maar beter. Dat kwam goed uit, want na het neerzetten van de caravan en wat eten en drinken gingen we lekker zwemmen in het leuke zwembadcomplex met onder andere vier snelle glijbanen naast elkaar. Aan het einde van de middag gingen we aankleden en na nog wat drinken met een zakje chips vertrokken we naar Mont Saint Michel. We hebben alle tijd genomen om het stadje en het daarbovenuit torenende abdijcomplex te bezichtigen. We bleven tot negen uur 's avond en maakten een avondwandeling door de abdij. Daarbij was alles mooi verlicht, er waren geluidseffecten en er klink op verschillende plaatsen live barokmuziek op klavecimbel, cello, dwarsfluit en harp. Na afloop van de Promenade Nocturne reden we naar het nabijgelegen plaatsje Pontorson, waar we bij de McDonalds gegeten hebben. Daarna reden we – terwijl het langzamerhand donker werd – nog even terug naar Mont Saint Michel om te zien hoe sprookjesachtig het eiland er in nachtverlichting bij ligt. Tegen elven waren we terug bij de caravan en we doken allemaal direct het bed in.

Vrijdag 6 augustus

De dag dat we weer naar huis gingen... Om kwart voor negen vertrokken we vanaf camping Le Vieux Chêne om naar Amersfoort terug te rijden. De reis verliep prima, al kregen we heel af en toe even een spatje regen en hadden we in België veel last van files. Bij de stad Le Havre in Normandië reden we over de monding van de Seine via de spectaculaire Pont de Normandie, de langste hangbrug van Europa. De brug is heel steil en de rijbaan zweeft als het ware aan stalen kabels zo'n 50 meter boven het water van de rivier. Je hebt naar beide zijden een geweldig uitzicht over respectievelijk de Seine en Het Kanaal. Uiteindelijk waren we na 830 kilometer rijden om kwart voor 10 's avonds weer thuis in Amersfoort.